

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum requiratur bonitas morum? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Ad tertium dicendum, quod aliqua naturalis indispositio, si non remoueretur, impedire posset prophetalem reuelationem: puta si aliquis esset totaliter sensu naturali destitutus. Sicut etiam impeditur aliquis ab actu prophetandi per aliquam vehementem passionem, vel iram, vel concupiscentiam, qualis est in coitu, vel per quamcumque aliam passionem. Sed talem indispositionem naturalem remouet virtus diuina, quæ est prophetiæ causa.

ARTIC. IV.

Virum bonitas morum requiratur ad prophetiam?

821

Veri. qu. 12. ar. 5. Opusc. c. 2. 22. et 1 Cor. 13. co. 1.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod bonitas morum requiratur ad prophetiam. Dicitur enim Sap. 7. quod sapientia Dei per nationes in animas sanctas se transfert, & amicos Dei & prophetas constituit. Sed sanctitas non potest esse sine bonitate morum, & sine gratia gratum faciente. Ergo prophetia non potest esse sine bonitate morum, & gratia gratum faciente.

¶ 2 Præterea, Secreta non reuelantur nisi amicis: secundum illud Ioan. 15. Vos autem dixi amicos, quia omnia quæcumque audiui à patre meo, nota feci vobis. Sed prophetis Deus sua secreta reuelat, vt dicitur Amos 7. Ergo videtur, quod propheta sint Dei amici: quod non potest esse sine charitate. Ergo videtur quod prophetia nõ possit esse sine charitate, quæ non est sine gratia gratum faciente.

¶ 3 Præterea, Matth. 7. dicitur, Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, interius autem sunt lupi rapaces. Sed quicumque sunt sine gratia, interius videntur esse lupi rapaces. Ergo omnes sunt falsi propheta. Nullus est ergo verus propheta, nisi bonus per gratiam.

¶ 4 Præterea, Philos. dicit in lib. de somno & vig. quod si diuinitas somniorum est à Deo, incoueniens est immittere quibuslibet, & non optimis viris. Sed constat donum prophetiæ esse à Deo. Ergo donum prophetiæ non datur nisi optimis viris.

li. de diuina. per somnum c. 1. circa prin.

Sec. Sec. Vol. iij.

H h

SED

SED contra est, quod Matth. 7. His qui dixerant, Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus? respondetur, Numquam noui vos. Nouit autem Dominus eos, qui sunt eius, ut dicitur 2. ad Timoth. 2. Ergo prophetia potest esse in his qui non sunt Dei per gratiam.

RESPONDEO dicendum, quod bonitas morum potest attendi secundum duo. Vno quidem modo, secundum interiorum eius radicem, quæ est gratia gratum faciens. Alio autem modo, quantum ad interiores animæ passionem, & exteriores actiones. Gratia autem gratum faciens, ad hoc principaliter datur, ut anima hominis Deo per charitatem congaugatur. Vnde Augustinus dicit * in 15. de Trinitate. Nisi impertiatur cuique Spiritus sanctus, v. cum Deo & proximi facia: amatorem, ille à finitro non transfertur ad dexteram. Vnde quicquid potest esse sine charitate, potest esse sine gratia gratum faciente, & per consequens sine bonitate morum. Prophetiam potest esse sine charitate. Quod apparet ex tribus. Primo quidem, ex actu vtriusque. Nam prophetia pertinet ad intellectum: cuius actus præcedit actum voluntatis, quem perficit charitas. Vnde & Apostolus ad Corinth. 13. Prophetiam connumerat alijs ad intellectum pertinentibus, quæ possunt esse sine charitate. Secundo, ex fine vtriusque. Datur enim prophetia ad utilitatem Ecclesiæ, sicut & alia gratia datur: secundum illud Apost. 1. ad Corinth. 14. cuique datur manifestatio spiritus ad utilitatem. Vnde autem ordinatur directe ad hoc, quod affectus prophetæ contingatur Deo, ad quod ordinatur caritas. Et ideo prophetia potest esse sine bonitate morum quantum ad propriam radicem huius bonitatis. Sed si ro consideremus bonitatem morum secundum passionem animæ & actiones exteriores: secundum hoc dicitur aliquis à prophetia per morum malitiam. Nam ad prophetiam requiritur maxima interiorum eleuatio ad spiritualium contemplationem: quæ quidem impeditur

* lib 15. c. 18. circa principia. 20. 3.

impeditur
dinat
de filijs
habitab
centes
dono p
Ad m
ria al
aliorum
Et hi su
tiam gr
prophet
donum
sunt qua
Hierony
virtutes
est meri
nominis
eorum,
dent &
Ad se
nens ill
mus, an
Omnia
rijs imm
modo nō
Ad te
lupi rap
te. Dicu
Catholie
dem car
non habe
propheti
tum est
nuncunt
Ad qua
semper d
ill, qui

impeditur per vehementiam passionum, & per inordinatam occupationem rerum exteriorum. Unde & de filiis prophetarum legitur 4. Regum 4. quod simul habitabant cum Helifæo, quasi solitariam vitam ducentes, ne mundanis occupationibus impirentur à dono prophetiæ.

Ad primum ergo dicendum, quod donum prophetiæ aliquando datur homini, & propter utilitatem aliorum, & propter propriæ mentis illustrationem. Et hi sunt, in quorum animas sapiëntia diuina per gratiam gratum facientem se transferens, amicos Dei & prophetas eos constituit. Quidam vero consequuntur donum prophetiæ solum ad utilitatem aliorum, qui sunt quasi instrumenta diuinæ operationis. Unde Hieronymus dicit super Matthæum, Prophetare, & virtutes facere, & dæmonia eicere; interdum non est meriti eius, qui operatur, sed vel inuocatione nominis Christi hoc agit; vel ob condemnationem eorum, qui inuocant; vel utilitatem eorum, qui vident & audiunt, conceditur.

Ad secundum dicendum, quod Gregorius exponens illud, dicit, Dum audita superna cœlestia amamus, amata iam nouimus, quia amor ipse noticia est. Omnia ergo eis nota fecerat, quia à terrenis desideriis immutati amoris summi facibus ardebant. Et hoc modo nõ reuelantur semper secreta diuina Prophetis.

Ad tertium dicendum, quod non omnes mali sunt lupi rapaces, sed solum illi qui intendunt alijs nocere. Dicit enim Chrysost. * super Matthæum, quod Catholici doctores, etsi fuerint peccatores, serui quidem carnis dicuntur, non tamen lupi rapaces, quia non habent propositum perdere Christianos. Et quia prophetia ordinatur ad utilitatem aliorum, manifestum est tales esse falsos prophetas, quia ad hoc non reuocantur à Deo.

Ad quartum dicendum, quod dona diuina non semper dantur optimis simpliciter, sed quandoque illis, qui sunt optimi, quantum ad talis doni percipi-

* in illud
Matth. 7.
Nonne in
nomine
tuo pro-
phetaui-
mus, &
mo 9.
hom. 27.
in euag.
ante me-
dium.
hom. 19.
in opere
imperfe-
cto ante
med. 10.2

ptionem, Et sic Deus, donum prophetie illis dat, quibus opimum iudicat dare.

ARTIC. V.

Verum aliqua prophetia sit à demonibus?

3. cont. c. 54. 10. 4. in prol. sup. psal. c. 1. qu. prac. art. 2. † 1 p. 94. 109. a. 3.

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod nulla prophetia sit à demonibus. Prophetia enim est diuina reuelatio, ut * Cassiod. dicit. Sed illud quod sit à demone, non est diuinum. Ergo nulla prophetia potest esse à demone.

¶ 2 Præterea, Ad propheticam cognitionem requiritur aliqua illuminatio, ut supra * dictum est. Sed demones non illuminant intellectum humanum, ut supra † dictum est in primo. Ergo nulla prophetia potest esse à demonibus.

¶ 3 Præterea, Non est efficax signum, quod contra ad contraria se habet. Sed prophetia est signum confirmationis fidei. Vnde super illud Romanorum de primo decimo, Siue prophetiam secundum rationem scilicet, dicit * gloss. Nota quod in numeratione gratiarum à prophetia incipit, quæ est prima probatio, quod sermo nostra sit rationabilis, quia credentes accepto sermone propheterant. Non ergo prophetia à demonibus dari potest.

SED contra est, quod dicitur 3. Reg. 18. Contra me uniuersum Israel in monte Carmeli, prophetas Baal trecentos quinquaginta, prophetarum lucorum quadringentos, qui comedunt de mensa zabel. Sed tales erant demonum cultores. Ergo videtur quod etiam à demonibus sit aliqua prophetia.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum est *, prophetia importat cognitionem quantum ad rem procul existentem à cognitione humana. Manifestum est autem quod intellectus superioris ordinis aliqua cognoscere potest, quæ sunt remota à cognitione intellectus inferioris. Supra intellectum autem humanum est non solum intellectus diuinus, sed etiam intellectus angelorum bonorum & malorum secundum naturæ ordinem. Et ideo quedam cognoscunt demonum etiam

gloss. ord. et Ambr. sup hunc text. 10. 5.

qu. prac. art. 1.

etiam
minu
Simpl
Deus
ciere
& ipsa
quid d
mon
simpli
te falsi
super C
prie hon
cit, aut
Ad
ibi * c
dictam
Ad f
sciunt
minatio
visione
hoc det
Ad t
exterior
proph
Math.
quales f
diabolu
quam. V
respond
quod D
Quod in
non eue
Virtu
A D
A re
tum * An